

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/35/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8620200727
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8620200727.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, zastúpenej Mgr. Matúšom Mackom, advokátom, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpenému JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.159,- eur a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 4Csp/32/2020-55 zo dňa 02.03.2023, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 1 159 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 159 eur od 2.6.2020 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 11.5.2016 uzavretej medzi účastníkmi konania v bode 1, v časti poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100 eur, je neprijateľná a z toho dôvodu neplatná.

III. Žalobkyňi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vydaným súdnym úradníkom.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobkyňou ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom bola 11.0.2016 uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere (ďalej v texte aj ako „Zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobkyňi, ktorý sa ho žalobkyňa zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže predmetný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným vychádzajúc zo zmluvy o úvere, je spotrebiteľský, tento sa riadi citovanými ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej aj ako ZoSÚ) a vo veciach, ktoré neupravuje, zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“). Súd mal za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v tomto konkrétnom prípade neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Žalobca v Zmluve uviedol výšku RPMN 37,54 %, avšak po dosadení všetkých predpokladov a po prepočítaní RPMN pomocou internetovej kalkulačky na výpočet RPMN vychádza hodnota RPMN pri tomto úvere vo výške 106,57 %. Vychádzajúc z § 11 ods. 1, písm. b) a d) súd poskytnutý spotrebiteľský úver už len z tohto dôvodu považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd z vykonaného dokazovania ďalej zistil, že v Zmluve je uvedená ročná úroková sadzba vo výške 32,30 %, ktorá je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v máji 2016 vo výške 5,80 % ročne. Úrok stanovený žalovaným v Zmluve je viac ako 5,5-násobne vyšší.

Konštatoval, že predmetom žaloby bolo aj určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve v bode 1, v časti poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100 eur. Po jeho prepočítaní je zrejmé, že poplatok za expresné spracovanie úveru predstavuje 20 % z istiny poskytnutého úveru. Stotožnil sa s tvrdením žalobkyne, že žalovaný nahradil vo svojich zmluvných formulároch skôr používaný administratívny poplatok, ktorý bol všeobecnými súdmi určený za neplatný z dôvodu jeho neprijateľnosti, za poplatok za expresné spracovanie úveru. Rovnako ako pri skorších poplatkoch, nebol poplatok za expresné spracovanie úveru individuálne dojednaný, čo vyplýva zo samotného zmluvného formulára. Žalovaný neposkytol žalobkyni reálne plnenie za takýto poplatok a svojou výškou na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku.

Z predložených listinných dôkazov ako aj z nesporných tvrdení strán vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 500,- eur a žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 2.160,96 eura. Za situácie, že predmetná úverová zmluva je súdom považovaná za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie základných zákonných náležitostí, v súvislosti s neprijateľným poplatkom a úžernou cenou úveru a ak žalobkyňa na predmetnom úvere zaplatila aj tieto úroky a poplatky, ide o bezdôvodné obohatenie žalovaného z titulu zaplata sumy bez právneho dôvodu. Preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaného vo výroku I. rozsudku vrátiť žalobcovi sumu 1.159,- eur, o ktorú žalobkyňa na predmetnom úvere z titulu úrokov a poplatkov zaplatila viac ($1.659 - 500 = 1.159,-$ eur).

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Poukázal na to, že žalovaný si individuálne dohodol podmienky Zmluvy, s tým že s odbornou starostlivosťou, ktorú vykonal na základe vyplnenia formuláru o overení klienta boli dojednané podmienky poskytnutia úveru a k tomu dohodnutá výška úveru na základe posúdenej bonity klienta. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Vo vzťahu k odplate žalovaný poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Uviedol, že v Zmluve žalobkyňa zobrala na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítava v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru. Taktiež zobrala na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 21,61 %. Žalobkyňa v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Zároveň dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom, tak, ako to žalovaný špecifikuje prostredníctvom svojich podaní, nemožno ju považovať za právny úkon absolútne neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

K poplatku za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur žalovaný uviedol, že Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zverejnila zoznam poplatkov, ktoré sa do výpočtu RPMN nezahŕňajú. Medzi tieto poplatky boli zahrnuté poplatky za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť klienta, poplatky za nedočerpanie poskytnutého úveru, poplatky za navýšenie úveru, poplatky za expresné spracovanie úveru, poplatky za prevod peňažných prostriedkov súvisiacich so splácaním úveru, poplatky za nepovinné poistenie k úveru, poplatky a sankcie v prípade neplatenia alebo omeškania úveru, notárske poplatky, ktoré vzniknú veriteľovi a z toho dôvodu poplatok za expresné spracovanie úveru neprestavuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Vzhľadom na uvedenú

skutočnosť je RPMN uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere správna, nakoľko sa poplatok za expresné spracovanie úveru do výpočtu RPMN nezahŕňa.

Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný razantne odmieta, že by z jeho strany došlo k bezdôvodnému obohateniu.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie dôvodné.

5. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7. V prejednávanej veci na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.05.2016 (ďalej ako „Zmluva“) sa žalovaný ako veriteľ zaviazal na žiadosť žalobkyne ako spotrebiteľa poskytnúť jej bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 500,- eur a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 0,- eur a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 124,80 eura a poplatok za expresné poskytnutie úveru vo výške 100,- eur, čo v prípade riadneho splácania úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 724,80 eura v dvanástich mesačných splátkach, pričom prvé štyri splátky zaplatí vo výške 1 eura a ostatné vo výške 90,10 eura. V zmysle bodu 3 tejto Zmluvy je úrok dohodnutý vo výške 32,30 %, čo predstavuje sumu 124,80 eura. Výška RPMN bola stanovená na 37,54 %.

8. Nebolo sporné, že Zmluva uzatvorená medzi žalovaným a žalobkyňou je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalovaný vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zmluva zároveň predstavuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ZoSÚ).

9. Pokiaľ ide o údaj o RPMN, ktorý je v zmysle ZoSÚ obligatórnou náležitosťou zmluvy, odvolací súd konštatuje, že zmyslom zákonnej úpravy o spotrebiteľských úveroch je ochrana záujmov spotrebiteľa. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, je ročná percentuálna miera nákladov (RPMN), absencia ktorej náležitosti má za následok, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie celkových nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber úveru, pre toho - konkrétneho spotrebiteľa najvýhodnejšieho.

10. Súd prvej inštancie uviedol, že v súdnej veci celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom sú tvorené úrokom vo výške 124,80 eura a poplatkom za expresne spracovanie úveru vo výške 100,- eur. Poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur bolo nutné zahrnúť do výpočtu RPMN. V danom prípade sa nejednalo o službu danú spotrebiteľovi na výber a ani sa nejednalo o náklad spotrebiteľa, ktorý by bol povinný zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

11. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že Zmluva neobsahuje správnu výšku RPMN, táto je v nej uvedená vo výške 37,54 %, avšak pri zohľadnení všetkých nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré sú v zmluve dohodnuté vo výške 224,80 eura, je skutočná výška RPMN 106,54 %. Táto výška RPMN je uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, nakoľko bola uvedená v značne nižšej hodnote, čo v konečnom dôsledku mohlo ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzavrieť zmluvu. Žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy nepoznala skutočnú výšku RPMN, t.j. 106,54 %, ale poznala nesprávnu výšku RPMN 37,54 %. Vzhľadom na túto nesprávnosť sa považuje úver za bezúročný a bezpoplatkový. Odvolací súd nespochybňuje oprávnenie veriteľa účtovať si poplatky, avšak tieto je potrebné zahrnúť do RPMN, čo sa tak v konkrétne riešenom prípade nestalo, v zmluve bola RPMN uvedená v podstatne nižšej hodnote, než v skutočnosti bola. Ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Uvedenie nesprávneho údajá RPMN je bezo sporu klamaním spotrebiteľa, a preto nie je možné priznať takejto praktike miernejšie dôsledky ako tie, ktoré predpokladá § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ.

12. Odvolací súd ďalej považuje za potrebné podotknúť aj vo vzťahu k samotnej výške úroku 32,30 %, ktorý je nepochybne neprimerane vysoký a je zrejmé, že žalovaný od žalobkyne žiadal platiť neprimerane vysoký úrok vo výške 32,30 %, napriek skutočnosti, že ako poskytovateľovi finančných služieb mu muselo byť z dostupných zdrojov zrejmé (napr. z internetovej stránky Národnej banky Slovenska, z ktorej vyplýva, že pri čerpaných úveroch pre obyvateľstvo v rozhodnom období (máj 2016) priemerná úroková miera predstavovala 5,80 % p.a.), že požadovaný úrok v danom prípade bol viac ako 5,5-násobne vyšší ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok iné banky úver poskytovali. Úrok z úveru vo výške odporujúcej dobrým mravom, s ktorým zákon spája absolútnu neplatnosť (§ 39 OZ), nemožno obhajovať ani princípom zmluvnej slobody, a toto konanie možno jednoznačne považovať za úmyselné porušenie Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch a z toho potom vyplýva ako nutný dôsledok aj úmysel (minimálne nepriamy) na strane dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie. Dohodnutá úroková miera teda podstatne prevyšuje obvyklú úrokovú mieru, a preto je potrebné konštatovať aj rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd ďalej poznamenáva, že nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané, až úžernícke úroky.

13. Odvolací súd k uvedenému dodáva, že v prípade ak zmluvný údaj o odplate neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995, avšak ak jeden zo vstupných údajov pre výpočet odplaty, a to úrok, je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, nemôže byť takýto neplatný údaj zhojený uvedenou odplatom a preto súd nemôže priznať úroky z úveru z úrokovej sadzby, ktorá je neplatná. Je potrebné rozlišovať medzi inštitútom úrokovej sadzby a inštitútom RPMN. Odplata je širší pojem ako úrok z úveru. Tento zahŕňa aj poplatky a obdobie splácania. Žiaden zákon neobmedzil súdy, aby korigovali neprimerane vysoké úroky, ktoré sú síce zložkou pre výpočet RPMN, no nie sú vyňaté z posudzovania dodržiavania imperatívu dobrých mravov zo strany súdu.

14. Napokon odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že pokiaľ žalovaný žiada od žalobkyne ako spotrebiteľa zaplatať poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur, požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, ale veriteľ prostredníctvom neho navyšuje svoju odplatu. V prejednávanej veci bola výška poskytnutého úveru 500,- eur. Je neprijateľné, aby poplatok za spracovanie formulárovej zmluvy, ktorú má veriteľ vopred pripravenú, predstavoval 1/5 celej výšky požičanej sumy. Ide preto o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou sa navyšuje plnenie spotrebiteľa a ktorá nemôže v súdnom preskume

neprijateľnosti zmluvných podmienok obstať. Okrem toho poplatok za expresné spracovanie úveru vo výške 100 eur bolo nutné zahrnúť do výpočtu RPMN. V danom prípade sa nejednalo o službu danú spotrebiteľovi na výber a ani sa nejednalo o náklad spotrebiteľa, ktorý by bol povinný zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

15. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov a dojednanie o poplatku za expresné spracovanie úveru je neplatné, žalobkyni na základe Zmluvy vznikla povinnosť vrátiť žalovanému iba sumu zodpovedajúcu poskytnutému úveru, t.j. 500,- eur. Žalobkyňa však žalovanému uhradila 1.659,- eur, ako vyplýva z výpisu na č.l. 8 spisu. Na strane žalovaného tak prijatím plnenia (plnenie bez právneho dôvodu) vo výške presahujúcej 500,- eur došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške 1.159,- eur, ktoré je povinný vydať žalobkyni. (§ 451 Občianskeho zákonníka).

16. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní tvrdil, že žalobkyňa mala možnosť od úverovej zmluvy odstúpiť, uvedené svedčí skôr o tom, že žalovaný sa spoliehal na nečinnosť spotrebiteľa, ktorý takýto úkon neučiní. Súdny takémuto konaniu žalobcu nemôžu poskytnúť ochranu, lebo je v rozpore s účelom a cieľom Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý sleduje čo najúčinnejšiu ochranu práv spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany.

17. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).